

ring på hvad indebærer for deres fars eller mors omsorgsevne. Derfor kommer disse børn og unge typisk aldrig i kontakt med det etablerede hjælpesystem – det sker oftest først, når de som unge voksne får problemer i deres liv. Der skal sættes fokus på koordinering blandt systemerne til gavn for disse børn og unge, som ofte overses og vanskeligt rummes i det offentlige system såvel i psykiatrien som hos de sociale myndigheder.

Der mangler viden og konsulentbistand fra psykiatrien til de sociale myndigheder, daginstitutionerne, døgninstitutionerne og andre professionelle voksne, som har kontakt med disse børn og unge, og som skal hjælpe dem videre. Derfor bør den obligatoriske indberetningspligt mellem offentlige myndigheder ud-

bygges med et samarbejde mellem psykiatrien og de sociale myndigheder.

Det er vigtigt at understrege, at formålet med indberetningen til de sociale myndigheder er at understøtte barnets udvikling, og at de sociale myndigheders henvendelse skal have karakter af støtte til barnet og til familien som helhed. Denne støtte kan være en aflastningsfamilie eller en fast kontaktperson, og foranstaltningen skal være kontinuerlig, også på lang sigt, så barnet ikke oplever, at der er mange forskellige mennesker og instanser i løbet af opvæksten, som skal træde til; når forældrene har det dårligt.

Indeberetningen fra psykiatriske afdelinger til de sociale myndigheder skal have en formaliseret karakter, eksempelvis en standardblanket, således at det bliver lettere at sikre, at barnets tarv tilgodeses.

Skriftlig fremsættelse

Jette Bergenholz Baurup (S):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om støtte til børn med psykisk syge forældre.

(Beslutningsforslag nr. B 161).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.